

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 13C/122/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6715203967
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Lehotský
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2016:6715203967.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred samosudcom JUDr. Jurajom Lehotským v právnej veci navrhovateľky: X. Z., S.. XX.XX.XXXX, M. N.. P.. X. XXX/X, XXX XX C., štátna občianka SR, v konaní právne zastúpená Advokátskou kanceláriou JUDr. Peter Rybár, s.r.o., so sídlom Kuzmányho 29, 040 01 Košice, IČO: 47 234 466, proti odporcovi: POHOTOVOSŤ, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, o zaplatenie 1.008,- € s príslušenstvom a určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, takto

rozhodol:

Súd u r č u j e , že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 601103522 je n e p l a t n á .

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 1.008,- € s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 224,- € od 26.03.2015 do zaplatenia a zo sumy 784,- € od 10.03.2016 až do zaplatenia ako aj trovy konania na účet právneho zástupcu navrhovateľky vo výške 715,91 € trovy právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Odporca je p o v i n n ý zaplatiť Slovenskej republike na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 159,50 € do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Navrhovateľka sa svojim návrhom doručeným na tunajší súd dňa 30.03.2015 spočiatku domáhala toho, aby súd určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 601103522 zo dňa 26.03.2013 je neplatná a zároveň sa domáhala toho, aby súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu 224,- € s 8,05 % úrokom z omeškania ročne z tejto sumy od 26.03.2015 až do zaplatenia, ako aj na náhradu trov konania. Vo svojom návrhu uviedla:

„Zmluvou o úvere č. 601103522 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným dňa 26.03.2013 došlo k poskytnutiu finančných prostriedkov žalobcovi zo strany žalovaného vo výške 600,- EUR. Odplata v zmluve bola dohodnutá na sumu 576,- EUR označená ako „príslušný poplatok“, ktorú sa zaviazal zaplatiť v 1 splátke, do 18.03.2014. Žalobca použil poskytnutý úver na osobné potreby. Ročný úrok predstavuje 96 %.

Predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje väčšie množstvo ustanovení, ktoré možno kvalifikovať ako neprijateľné zmluvné podmienky a ustanovení, ktoré sú v rozpore so zákonom a dobrými mravmi. Najrozpornejšími ustanoveniami, ktoré sú v zrejmom a hrubom rozpore s dobrými mravmi sú ustanovenia týkajúce sa odplaty za poskytnutý úver. Odplata za poskytnutý úver dosiahla úroveň 96 %, čo niekoľkonásobne prevyšovala odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch, čo je v priamom rozpore s ustanovením § 53 ods. 6 OZ. Pre porovnanie, podľa údajov Národnej Banky Slovenska bola v marci 2013 priemerná ročná úroková miera spotrebiteľských úverov so splatnosťou do 1 roka na úrovni 8,12 %. Zároveň, vychádzajúc z ustálenej praxe súdov je potrebné považovať dohodu o výške ročnej odplaty v miere 96 % z poskytnutých finančných prostriedkov za dohodu, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, a ktorá je ustanovením, ktoré spôsobuje značnú

nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a to aj napriek tomu, že nie sú stanové limity na výšku úrokov pri úveroch a finančných pôžičkách a ich hodnota je ponechaná na dohodu zmluvných strán, ich konečná výška nie je neobmedzená. Uvedené potvrdzujú sudy pri svojej rozhodovacej činnosti napr.:

Rozhodnutie Krajského súdu v Prešove z 28. septembra 2011 č. k. 3Co 3/2011, v ktorom súd posúdil dohodu o výške úrokov medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom prevyšujúcu úroky požadované v bankách (13,84 % p.a.) pre rozpor s dobrými mravmi za absolútne neplatnú. Absolútne neplatným právnym úkonom je aj úver poskytnutý za neprimerané protiplnenie pri zneužití tiesne alebo aj ľahkovážnosti spotrebiteľa. Pri tzv. civilno-právnej úžere je podľa názoru krajského súdu úverová zmluva absolútne neplatná pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Občianskeho zákonníka). Krajský súd uviedol, že ak by nešlo o nadvládu veriteľa nad spotrebiteľom (tieseň, čiastočná ľahkomyselnosť) boli by pri nebankovej spoločnosti akceptovateľné vyššie úroky, rozhodne však nie o 100 % vyššie oproti priemeru bánk, pričom zohľadniť sa musia vždy aj osobitosti prípadu. Krajský súd uzavrel, že má poznatky, že úverovanie nebankoviek je pridrahé a pre sociálne slabšie obyvateľstvo to spôsobuje nezanedbateľné ťažké životné situácie. Námieta, že spotrebiteľ bol oboznámený s úverovými podmienkami neovplyvní záver o neplatnosti úrokov, keďže dôležitý je stav núdze spotrebiteľa a súčasne neprimeraná výška úrokov.

Rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne z 9. novembra 2010 č. k. 17Co/313/2010-99, v ktorom „sa odvolací súd stotožnil so záverom okresného súdu a uviedol, že ak si navrhovateľ uplatňoval úroky najmenej vo výške 24 % ročne, teda takmer trojnásobne ako banky pri úveroch pre fyzické osoby v rovnakom období, potom úroky podstatne prevyšovali obvyklé úroky požadované bankami, a sú preto v rozpore s dobrými mravmi. Súd neuznal argumenty nebankového subjektu, že úroková miera zodpovedá miere rizika pri poskytnutí spotrebiteľského úveru bez akéhokoľvek zaistenia.“

Rozhodnutie Okresného súdu Nové Mesto na Váhom zo dňa 29. júna 2010 č. k. 10C/20/2010-83, v ktorom Okresný súd uviedol, že „Nemožno úspešne dôvodiť, že by výška úrokov závisela len na dohode účastníkov zmluvy o úvere a že by teda nepodliehala žiadnemu obmedzeniu. Neprimeranou, odporujúcou dobrým mravom, je taká výška úrokov, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe jej zjednania obvyklú, najmä s prihliadnutím k úrokovým sadzbám uplatňovaným bankami pri poskytnutí úveru. Nebankovým subjektom stanovený úrok podstatnou mierou presahoval horný limit obvyklej úrokovej miery požadovanej bankami, a preto súd vyhodnotil postup spoločnosti za konanie v rozpore s dobrými mravmi, ktoré je postihnuté absolútnou neplatnosťou podľa § 39 Občianskeho zákonníka.“

Rozhodnutie Krajského súdu v Ostrave z 23. 8. 2011 č. k. 16 ICm 944/2010, v ktorom krajský súd skonštatoval, že úrok z úveru je jedným z definičných znakov zmluvy o úvere. Ak teda zákonu alebo dobrým mravom odporuje zmluva v časti odplaty (úrokov), je nutné tento dôvod neplatnosti vzťahovať na celú zmluvu a neplatnou je v tomto prípade zmluva o úvere ako celok. Súd skonštatoval, že neplatnosť zmluvy o úvere uzavretej medzi nebankovou spoločnosťou a spotrebiteľom v dôsledku rozporu s dobrými mravmi je daná výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ktorá predstavuje 96,31 % a v tomto prípade ide o neprimerane vysoké - ťžernícke úroky (úroky v bankách pri porovnateľných úverov predstavovali max. 20 % ročne).

Vzhľadom na povahu a obsah uzavretej zmluvy, je zrejme že ide o spotrebiteľskú zmluvu nakoľko žalobca pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Žalobca považuje výšku dohodnutej odplaty za poskytnutý úver/pôžičku za neplatný právny úkon pre jej priamy rozpor so zákonom (§ 39 a 53 ods. 6 OZ). V predmetnej zmluve o úvere je uvedené, že celkový poplatok je tvorený súčtom úroku vo výške 39,15% ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje 234,90 Eur a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 341,10 Eur. K nákladom na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy, čo predstavuje 341,10 EUR je potrebné uviesť, že ide o zjavne neprimerane vysoký náklad. Zároveň určenie príslušného poplatku považujeme za obchádzanie zákona, keďže síce konanie žalovaného neodporuje výslovnému zneniu zákona, avšak svojimi dôsledkami sleduje ten cieľ, aby zákon dodržaný nebol, teda aby celková odplata bola neprimerane vysoká. O tom, že v danom prípade ide klasické „úroky ako odplatu za poskytnutie úveru“ svedčí to, že je určená percentuálnou sadzbou z hodnoty úveru. V prípade, ak by táto položka tvorila skutočne administratívne náklady, bola by určená fixnou sumou nakoľko reálny administratívny náklad nemôže byť závislý od výšky úveru, resp. mal by byť rovnaký bez ohľadu aký vysoký je úver poskytovaný.

Podľa zákona 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách (platného v čase uzavretia úverovej zmluvy)

§ 1 ods. 2 Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

§ 9 ods. 2 Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka, musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

§11 ods. (1) Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,

b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),

c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo

d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Z citovaného znenia zákona vyplýva, že pre absenciu podstatných obligatórnych náležitostí v úverovej zmluve a to údaj o druhu spotrebiteľského úveru, ako aj dobu trvania zmluvy mal žalovaný nárok len na vrátenie ním poskytnutej istiny - pôžičky vo výške 600,- EUR. Preto aj v prípade, ak by súd nepovažoval dohodu o odplate za neplatný právny úkon (podľa čl. II tohto návrhu) nemal žalovaný nárok na úroky a poplatky v zmluve označené ako odplata.

Žalobca uvedením do omylu zo strany žalovaného uhradil na jeho účet sumu vo výške 824,- EUR, tzn. o 224,-EUR než mal žalovaný nárok. V rozsahu sumy 224,-EUR tak došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný do dnešného dňa ani napriek výzve žalobcu dlžnú sumu nevrátil uplatňuje si žalobca okrem zaplatenia dlžnej sumy aj zákonný úrok z omeškania o 5 percentuálnych bodov viac ako je základná úroková sadzba ECB platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu. Základná úroková sadzba ECB dňa 26.03.2015 (nasledujúci deň po konci lehoty na dobrovoľné vrátenie) bola 0,05 %.

Jednou z podmienok poskytovateľa úveru pre uzavretie zmluvy o úvere bolo pristúpenie k „Dohode o zrážkach zo mzdy“. Táto dohoda bola uzavretá na základe a v súvislosti s absolútne neplatným úverovým vzťahom, bola vopred predformulovaná, poskytovateľom úveru vzorovo vypracovaná a predložená, a na jej podpísanie bolo viazané poskytnutie finančných prostriedkov vyplývajúcich z úverovej zmluvy.

V úverovej zmluve teda navrhovateľka zabezpečila v prospech poskytovateľa úveru svoj záväzok krajne nevýhodným spôsobom - Dohodou o zrážkach zo mzdy. V zmysle predmetnej dohody, bol poskytovateľ úveru oprávnený sám určiť výšku dlžnej sumy a túto predložil platiteľovi mzdy žalobcu - Železnice Slovenskej republiky, IČO: 00 31 364 501, Klemensova 8, 813 61 Bratislava, za účelom vykonávania zrážok. Na základe uvedeného a žiadosti odporcu vykonáva zamestnávateľ navrhovateľky od mája 2014 pravidelné mesačné zrážky.

Máme zato, že zabezpečenie záväzku navrhovateľky ako dlžníka vopred podpísanou dohodou o zrážkach zo mzdy predstavuje neprimeranú a neprijateľnú požiadavku poskytovateľa úveru. Týmto, môže vymáhať od navrhovateľky dlh, ktorý neexistuje. Stavia tak navrhovateľku do pozície, kedy tá stráca právo disponovať so svojim príjmom, ako s vlastným majetkom, a to bez právneho základu. Každým mesiacom sa tak odporca môže na úkor navrhovateľky bezdôvodne obohacovať.

Vychádzajúc z ustanovení § 80 písm. c) zákona č. 99/1963 Občiansky súdny poriadok (ďalej aj ako „OSP“) podľa, ktorého „Návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem“ sa navrhovateľka bude v konaní vo veci samej domáhať aby titulný súd určil, že odporca nemá právo na zrážky zo mzdy navrhovateľa nakoľko ide o absolútne neplatnú dohodu, keďže aj hlavný záväzok - samotná zmluva o úvere č. 601103522 zo dňa 26.03.2013 je absolútne neplatná.

Naliehavý právny záujem navrhovateľky je daný hlavne tým, že odporca požiadaval platiteľa mzdy navrhovateľky o začatie výkonu zrážok. Tým môže odporca každomesačne disponovať značnou časťou príjmu navrhovateľky, čo spôsobuje výrazné obmedzenie navrhovateľa v zabezpečovaní základných potrieb rodiny a spôsobuje jej značné finančné problémy. Zároveň je nutné uviesť, že v súlade s ustálenou judikatúrou všeobecných súdov Slovenskej republiky, ako i Súdneho dvora Európskej únie je naliehavý právny záujem spotrebiteľa na určení neprijateľnosti zmluvných podmienok a neplatnosti zmlúv vždy daný. Navrhovateľka v tejto súvislosti poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach z 26. apríla 2010 č. k. 5Co/358/2009-199, v ktorom odvolací súd k námietke žalovanej o absencii naliehavého právneho záujmu na strane žalobcu súd poukázal na ustálenú súdnu prax, keď spotrebiteľ

má vždy naliehavý právny záujem na vyslovení neplatnosti poisťných podmienok konkrétnej poisťnej zmluvy, lebo v opačnom prípade by došlo u žalobcu k zásahu do nadobudnutých práv.“

Odporca sa k predmetnému návrhu písomne vyjadril. Vo svojom písomnom vyjadrení uviedol:

„V danom prípade je nesporné, že v súvislosti s predmetnou zmluvou o úvere sú žalobcom citované ustanovenia týkajúce sa zákona o spotrebiteľských úveroch neaplikovateľné.

„Spornú“ zmluvu o úvere nemožno považovať za zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch, a preto nie je na mieste vzťahovať na ňu výlučne ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Dňa 26.03.2013 uzatvoril žalovaný ako veriteľ so žalobcom ako dlžníkom Zmluvu o úvere č. 601103522 (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi úver vo výške 600,00 EUR, ktorý sa žalobca zaviazal vrátiť zvýšený o príslušný poplatok vo výške 576,00 EUR.

Nakoľko bola zmluva uzatvorená na základe § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka ako nepomenovaná zmluva, nie je možné na ňu aplikovať zákon o spotrebiteľskom úvere, a rovnako ani Občiansky zákonník. Vzťahy medzi zmluvnými stranami sa podľa Všeobecných podmienok spravujú podľa Obchodného zákonníka, a to na základe vzájomnej dohody strán.

Súdna prax zhodne určila použitie Obchodného zákonníka nezávisle na dohode strán v prípade sporov zo zabezpečenia záväzkov zo zmluvy o úvere (R SR 11/2001), ako aj v prípade vydania bezdôvodného obohatenia na základe neplatnej zmluvy o úvere (SJ 10/2003, R ČR 16/2005). Je teda a maiori ad minus nepochybné, že zmluva o úvere sa bez ohľadu na dohodu zmluvných strán riadi Obchodným zákonníkom (§ 261 ods. 3 písm. d)).

Vzťah Obchodného a Občianskeho zákonníka je založený na subsidiárnom základe, čo znamená, že Občiansky zákonník je vo vzťahu k Obchodnému zákonníku všeobecným a podporným právnym predpisom. Kombinácia oboch právnych predpisov má niekoľko rovín:

1. vzťahy, ktoré v Obchodnom zákonníku nie sú upravené vôbec,
2. vzťahy upravené tak v Obchodnom, ako aj Občianskom zákonníku
3. vzťahy, ktoré v Občianskom zákonníku nie sú upravené vôbec
4. vzťahy, ktoré sú upravené v Občianskom a čiastočne aj v Obchodnom zákonníku

Vylúčiť aplikáciu Občianskeho zákonníka ako všeobecnej občianskoprávnej úpravy možno v obchodno-právnom vzťahu pokiaľ:

- Obchodný zákonník danú problematiku komplexne (v danej časti) upravuje osobitným spôsobom,
- Obchodný zákonník vylučuje aplikáciu Občianskeho zákonníka alebo jeho konkrétneho ustanovenia (napr. § 267 ods. 2 vylučujúci aplikáciu § 49 Občianskeho zákonníka),
- dohoda zmluvných strán vylúči aplikáciu dispozitívneho ustanovenia Občianskeho zákonníka.

Keďže Obchodný zákonník aplikáciu právnej úpravy inštitútu spotrebiteľských zmlúv nevyklučuje, ani komplexne neupravuje osobitným spôsobom a ide o kogentné ustanovenie Občianskeho zákonníka, je nevyhnutné ju v skutkovo relevantných právnych vzťahoch aplikovať, pričom nie je relevantné, či ide o relatívny obchodný záväzkový vzťah, absolútny obchodný záväzkový vzťah alebo fakultatívny obchodný záväzkový vzťah.

Z ustanovenia § 1 ods. 2 Obchodného zákonníka jasne vyplýva, že ustanovenia Občianskeho zákonníka (najmä spotrebiteľské zmluvy) nie sú pre obchodné záväzkové vzťahy vylúčené. Okrem toho, Obchodný zákonník sa výslovne spotrebiteľmi v niektorých ustanoveniach zaoberá (výkladové pravidlo v § 266 ods. 5 a určenie výšky úroku z omeškania v § 369 ods. 1).

Žalovaný na základe vyššie uvedeného nesúhlasí s názorom súdu, že predmetné dojednanie je v neprospech spotrebiteľa.

Žalovaný má jednoznačne za to, že dohoda o voľbe obchodného zákonníka nie je neprijateľnou podmienkou, nakoľko ak by aj odvolací súd mal za to, že žalobca je spotrebiteľ, toto dojednanie nijakým spôsobom nezhoršuje jeho postavenie a v konečnom dôsledku sa na tieto vzťahy aj tak budú aplikovať ustanovenia občianskeho zákonníka.

Žalobca napáda poplatok za poskytnutie peňažných prostriedkov v časti za náklady za vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou. Je teda zrejmé, že žalobca predovšetkým mieri na poplatok ako taký.

K uvedenému je potrebné poukázať na aktuálny záver rozhodovacej praxe, podľa ktorého u nebankových subjektov nemožno obvyklú výšku úroku odvodzovať od výšky úroku požadovaného bankami. Podľa Vrchného súdu v Prahe je u nebankových subjektov potrebné postupovať inak. V týchto prípadoch sú kedykoľvek poskytované pôžičky alebo úvery osobám, ktoré by pôžičku či úver od banky nedostali pre isté riziko spojené s osobou dlžníka. Je nutné vziať do úvahy, že v prípade týchto peňažných prostriedkov je požadované v porovnaní s bankami menšie zabezpečenie a požiadavky klientov sú

vybavované omnoho pružnejšie, ako tomu býva u konzervatívnejších bánk, čo je ale vzhľadom na ich zameranie pochopiteľné. Preto je logické, že s ohľadom na výrazne vyššie podnikateľské riziko sú úroky požadované týmito nebankovými veriteľmi tiež vyššie ako obvyklé bankové úroky. Pre zistenie obvyklého úroku pre tento typ pôžičky je nutné zistiť, aká výška úrokov bola požadovaná obdobnými podnikateľskými subjektami v prípade zmlúv o krátkodobej pôžičke a úvere v určitom období (Rozhodnutie Vrchného súdu v Prahe, sp. zn. 12 Cmo 95/2005 publikované v Švestka, J., Spáčil, J., Škárová, M., Hulmák, M. a kol. Občiansky zákoník I. § 1 až 459. Komentár. 2. vydání. Praha : C. H. Beck, 2009, s. 67-68; pričom treba zdôrazniť, že ide o najuznávanejší komentár v ČR, ktorého autormi sú sudcovia NS ČR).

Ak teda žalobca namieta výšku odplaty za poskytnutie a vrátenie peňažných prostriedkov, znášajú v tomto smere dôkazné bremeno a musia preukázať, že v čase a mieste uzavretia zmluvy išlo o odplatu, ktorá výrazne (podstatne) vybočovala z trhového priemeru odplát poskytovaných inými subjektami poskytujúcimi financovanie z vlastných zdrojov (tak ako žalovaný).

Je teda zrejmé, že slovenské právo a slovenský zákonodarca poplatok za spracovanie zmluvy nielenže pripúšťa, ale aj výslovne uvádza.

Čo sa týka poplatok za poskytnutie úver, ten nie je podľa žalovaného neprimerane vysoký vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný je nebankovým subjektom, ktorého riziko podnikania, ako aj podnikateľské náklady sú rozdielne - vyššie oproti bankám.

Žalobca uvádzajú, že poplatok za poskytnutie úveru je úžerný a táto skutočnosť je podľa nich zrejماً už na prvý pohľad. Z toho logicky vyplýva, že žalobcovia, resp. dlžníčka si museli byť vedomí príslušného poplatku už pri samom podpise zmluvy.

Pokiaľ ide o samotnú výšku príslušného poplatku, tento v čase uzatvorenia zmluvy o úvere dlžníčke vyhovoval, keďže nič voči jeho výške nenamietala, zmluvu o úvere uzatvorila a peňažné prostriedky od žalovaného prostredníctvom obchodného zástupcu prevzala. Teda bolo na dobrovoľnom rozhodnutí dlžníčky či na dané podmienky úverovej zmluvy pristúpi alebo nie.

Čo sa týka príslušného poplatku tento v 1/3 tretine predstavuje úrok a v 2/3 náklady na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu s administratívou s tým spojenou.

Pokiaľ ide o výšku príslušného poplatku, tento je v zmluve o úvere dostatočne jasne uvedený, výrazne napísaný, je uvedený hneď pri sume poskytnutého úveru, teda dlžníčka musela vedieť posúdiť hodnotu protiplnenia a mal okamžite pri podpisovaní zmluvy o úvere vedomosť, aká je cena úveru.

Žalovaný poukazuje aj na str. 20 dôvodovej správy zákona o spotrebiteľských úveroch, kde sa uvádza modelový príklad výpočtu sankcií v spotrebiteľskej zmluve (ide o časť týkajúcu sa novely Občianskeho zákonníka), ktorý jasne počíta s existenciou 1%-ého poplatku za spracovanie zmluvy. Zdá sa teda, že dôvodová správa takýto poplatok pripúšťa, pričom v tejto súvislosti odporca poukazuje aj na použitie slovného spojenia v texte zákona akýchkoľvek poplatkov. Dôvodová správa však ide ešte ďalej, keď úrok a poplatok za spracovanie zmluvy označuje za odplatu za poskytnutie úveru. Môže teda ísť o cenu plnenia, ktorá nemôže byť neprijateľnou podmienkou v zmysle Občianskeho zákonníka (to platí aj v prípade, ak by síce išlo o zmluvu o spotrebiteľskom úvere, ale išlo by o spotrebiteľskú zmluvu v zmysle Občianskeho zákonníka).

Z uvedeného teda vyplýva, že žaloba, ktorou sa žalobcovia domáhajú určenia že poplatok v časti nákladov na vypracovanie a uzatvorenie Zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou je neprijateľný, nie je dôvodná, nakoľko žalovaný poukazuje na skutočnosti nasvedčujúce tomu, že výška poplatku uvedená v Zmluve o úvere nie je v rozpore s platnými právnymi predpismi alebo v rozpore s dobrými mravmi. Ide o štandardnú zmluvu vyhotovená žalovaným, kde je presne uvedená výška poskytovaného úveru a osobitne uvedená výška príslušného poplatku. Obsah Zmluvy o úvere si dlžníčka mala možnosť preštudovať a slobodne sa rozhodnúť, či podmienky, t.j. aj výšku príslušného poplatku, uvedené v zmluve bude akceptovať a zmluvu podpíše, alebo nie. Žalovaný je názoru, že nie je možné zbaviť sa zodpovednosti za vlastné (slobodné a vážne) konanie (bez nátlaku a tiesne).

K vydaniu bezdôvodného obohatenia

V zmysle § 451 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Žalovaný je toho názoru, že zo zmluvy o úvere nenastala ani jedna z foriem bezdôvodného obohatenia, ktorú stanovuje zákon. Žalobca plnil na základe platne uzavretej zmluvy o úvere, predmetná zmluva o úvere nebola nikdy právoplatne vyhlásená za neplatnú, rovnako tak právny dôvod na plnenie z tejto

zmluvy o úvere nikdy neodpadol (nedošlo k odstúpeniu od zmluvy, zrušeniu zmluvy a pod.) a majetkový prospech získal žalovaný z poctivých zdrojov.

K Dohode o zrážkach zo mzdy

Inštitút zrážok zo mzdy upravuje § 551 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka a predstavuje legitímny prostriedok slúžiaci veriteľovi na zabezpečenie jeho dlhu. Ide o dohodu zmluvných strán, ktorú uzatvoria na základe ich dobrovoľnosti. Možnosť zabezpečenie záväzku je esenciálnou zložkou každého zmluvného vzťahu, na základe ktorého je veriteľ, resp. záujem veriteľa chránený pred zlou platobnou disciplínou dlžníka. Zabezpečenie záväzkov v zmluvných vzťahoch slúži k zvýšeniu právnej istoty veriteľa a zároveň prispieva k stabilite týchto vzťahov. Pochybovanie o opodstatnenosti tohto inštitútu je preto podľa žalovaného neprípustné.

Čo sa týka „spornej“ Dohody o zrážkach zo mzdy (ďalej len „Dohoda“), má žalovaný za to, že táto bola uzavretá platne v súlade s ustanovením § 551 Občianskeho zákonníka a taktiež v súlade so všetkými právnymi predpismi SR a obsahuje všetky zákonom požadované náležitosti. Ide o právny úkon, ktorý patrí dvom spôsobilým subjektom práva, o ktorého platnosti nemožno nijakým spôsobom pochybovať. Dohoda bola uzavretá písomne medzi žalobcom ako dlžníkom a žalovaným ako veriteľom ako prostriedok na zabezpečenie peňažnej pohľadávky vyplývajúcej zo zmluvy o úvere. Dohoda obsahuje tiež súhlas dlžníka s tým, aby sa mu zo mzdy vykonávali zrážky a súčasne boli poukazované na účet veriteľa.

Ako už žalovaný vyššie uviedol, už len zo samotného názvu tohto zabezpečovacieho prostriedku je viac než zjavné, že ide o právny úkon, ktorého základ tvorí konsenzus dvoch strán. Ten je v danej Dohode vyjadrený podpisom zmluvných strán, čím došlo k vyjadreniu súhlasu s obsahom tejto Dohody. Podstatou Dohody je zabezpečiť pohľadávku veriteľa tak aby jeho právna istota a záujmy boli v plnom rozsahu v zmysle platných právnych predpisov zachované. Táto dohoda je teda zmluvou, v ktorej sa zmluvné strany dohodli na určitom druhu zabezpečenia, ktorá povinnú stranu motivuje k dodržiavaniu platobnej disciplíny. Na to, aby si žalovaný mohol uplatniť svoje práva z nej vyplývajúce, stačí aby došlo k takej skutočnosti, ktorá ho oprávňuje obrátiť sa na zamestnávateľa, ktorý je povinný dohodnuté zrážky vykonať. Povinnosť plniť žalovanému ukladá priamo zmluva o úvere, resp. VPPÚ, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere. VPPÚ obsahuje dohodu zmluvných strán, podľa ktorej súčasne so zmluvou o úvere uzatvárajú aj Dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorej účinnosť je podmienená neuhradením štyroch po sebe idúcich splátok, keď dochádza k splatnosti celého dlhu. Žalobca ako dlžník súhlasil s tým, že zamestnávateľ bude vykonávať zrážky v dohodnutej výške až do výšky aktuálnej pohľadávky. Žalovaný poukazuje na to, že výška dlhu nie je autoritatívne určená, ale vyplýva priamo zo zmluvy o úvere, ktorá je platná a nikdy za neplatnú vyhlásená nebola.

Z charakteru Dohody vyplýva, že súdne prejedkovanie povinnosti plniť sa nevyžaduje. Žalovaný si dovoľuje poukázať, že Dohoda nie je súčasťou Zmluvy o úvere.

Dohoda predstavuje samostatný dokument, ktorý predstavuje len jeden zo zabezpečovacích inštitútov, ktorým si veriteľ zabezpečuje, že jeho pohľadávka bude splnená. Možnosť veriteľa zabezpečiť svoju pohľadávku, ktorá ma spotrebiteľský alebo iný charakter nie je vylúčená.

Predmetnú argumentáciu žalovaného podporuje aj novela zákona č. 205/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, v ktorej zákonodarca pripustil možnosť zabezpečenia uspokojenia pohľadávky alebo splnenia záväzku vyplývajúceho zo spotrebiteľskej zmluvy dohodou o zrážkach zo mzdy a iných príjmov, ak táto dohoda je uzatvorená vo forme osobitnej listiny.

Vzhľadom na to, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je inštitút, ktorý má miesto v právnom poriadku Slovenskej republiky, nemožno na ňu podľa názoru žalovaného nazerať ako na akt kontroverzný, neplatný a nekorešpondujúci s právom Európskej únie. Žalovaný je takisto názoru, že ak bola predmetná Dohoda uzatvorená platne, ide o platný právny úkon spôsobilý vyvolať účinky, ktoré zmluvné strany uzavretím takéhoto úkonu sledujú. V danom prípade je potrebné poukázať na ústavnoprávnu zásadu obsiahnutú v čl. 2 ods.3 zákona č. 460/1992 Zb. Ústavy SR podľa ktorej každý môže konať, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútiť, aby konal niečo, čo zákon neukladá. Právny poriadok Slovenskej republiky nepozná žiadne obmedzenia vzťahujúce sa na aplikáciu inštitútu dohody o zrážkach zo mzdy a iných príjmov.

Žalovaný je názoru, že nerealizovaním dohody o zrážkach zo mzdy by žalobcovi vznikla závažnejšia ujma ako realizovaním tejto dohody. Nerealizovaním zrážok zo mzdy by bol záväzok žalobcu voči žalovanému vyšší ako keby sa pravidelne vykonávali zrážky zo mzdy žalobcu. Každá platba v prospech zmluvy o úvere žalobcu sa totiž pripočítava prednostne na istinu (zmenkovú sumu) a teda aj dohodnuté zmenkové úroky sa počítajú stále z nižšej sumy.

Žalovaný má na základe vyššie uvedeného za to, že dojednanie predmetnej Dohody je platné.

Dohoda predstavuje jeden zo zabezpečovacích prostriedkov k dotknutej Zmluve o úvere, ktorú nie je možné považovať za spotrebiteľskú, a preto ani nároku, ktorého sa domáha žalobkyňa, a to oslobodenia od súdneho poplatku, by súd nemal vyhovieť. Každopádne Zmluva o úvere bola uzatvorená podľa Obchodného zákonníka, so všetkými príslušnými obligatónnymi náležitosťami, ktoré sa na jej existenciu vyžadujú, a preto je bezpredmetné či obsahuje údaje o RPMN alebo nie.

K naliehavému právnemu záujmu

Žalovaný je zároveň toho názoru, že žalobca na určenie neplatnosti zmluvy nemá naliehavý právny záujem. V ustanovení § 80 písm. c) OSP sa uvádza, že „návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.“ V zmysle uvedeného ustanovenia žalobcu zťažuje dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že na určenie právneho vzťahu alebo práva v čase rozhodovania súdu má naliehavý právny záujem.

Vzhľadom na vyššie uvedené je žalovaný presvedčený, že návrh žalobcu vo veci samej je neopodstatnený a nerealizovaním pravidelných zrážok zo mzdy by záväzok žalobcu voči žalovanému, v porovnaní so situáciou keby boli realizované zrážky zo mzdy, narastal viac a žalobca by sa v konečnom dôsledku dostal do ešte horšej situácie.

Vzhľadom na vyššie uvedené žalovaný navrhuje, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu ako neopodstatnenú v plnom rozsahu z a m i e t o l.“

V priebehu konania navrhovateľka doručila Okresnému súdu dňa 11.09.2015 návrh na nariadenie predbežného opatrenia, ktorým sa domáhala, aby súd predbežným opatrením uložil odporcovi povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy navrhovateľky, vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi navrhovateľom a poskytovateľom úveru dňa 26.03.2013. Zároveň sa domáhala, aby súd predbežným opatrením zakázal Železniciam SR vykonávať zrážky zo mzdy navrhovateľky v prospech odporcu na základe dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi navrhovateľkou a poskytovateľom úveru dňa 26.03.2013.

Okresný súd predmetný návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol uznesením č. k. 13C/122/2015-48 zo dňa 08.10.2015 okrem iného aj z dôvodu, že navrhovateľka s predmetným návrhom nepredložila súdu samotnú dohodu o zrážkach zo mzdy.

Proti tomuto uzneseniu podala navrhovateľka odvolanie.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č. k. 14Co/1008/2015-76 zo dňa 14.12.2015 uznesenie okresného súdu zmenil tak, že nariadil predbežné opatrenie, ktorým uložil žalovanému povinnosť zdržať sa výkonu práva na zrážky zo mzdy žalobkyne vyplývajúceho z dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 26.03.2013 do právoplatného skončenia konania vo veci samej. Zároveň uložil zamestnávateľovi žalobkyne - Železniciam Slovenskej republiky - povinnosť zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobkyne vyplývajúce z dohody o zrážkach zo mzdy uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným dňa 26.03.2013 do právoplatného skončenia konania vo veci samej, pričom z odôvodnenie predmetného uznesenia vyplýva, že navrhovateľka už vrámci odvolacieho konania predložila súdu konkrétnu dohodu o zrážkach zo mzdy zo dňa 26.03.2013.

V priebehu ďalšieho konania Okresný súd Zvolen na návrh navrhovateľky uznesením č. k. 13C/122/2015-53 zo dňa 08.10.2015 pripustil zmenu návrhu na začatie konania nasledovne tak, že odporca je povinný do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľke sumu 518,- € s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 224,- € od 26.03.2015 do zaplatenia.

V priebehu ďalšieho konania vzhľadom na návrhu navrhovateľky Okresný súd Zvolen uznesením č. k. 13C/122/2015-110 zo dňa 14.04.2016 pripustil zmenu návrhu na začatie konania nasledovne:

Dohoda o zrážkach zo mzdy číslo 601103522 je neplatná.

Odporca je povinný do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľke sumu 1.008,- € s 8,05 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 224,- € od 26.03.2015 do zaplatenia a zo sumy 784,- € od 10.03.2016 až do zaplatenia.

Odporca je povinný v rovnakej lehote zaplatiť navrhovateľke na účet právneho zástupcu navrhovateľky náhradu trov právneho zastúpenia.

Okresný súd Zvolen vytyčil termín pojednávania na deň 19.05.2016, pričom pojednával v neprítomnosti odporcu, ktorý svoju neúčasť ospravedlnil a žiadal pojednávať v jeho neprítomnosti. .

Súd aplikoval zákonné ustanovenie § 101 ods. 2 O.s.p. a z dôvodu hospodárnosti pojednával v neprítomnosti odporcu.

Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s prednesom právneho zástupcu navrhovateľky, oboznámením sa s prednesom navrhovateľky, so zmluvou o úvere, výzvami na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu, potvrdením Železníc SR Bratislava, dohodou o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, prehľadom splátok a pokút, ako aj ďalšími listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Súd z prednesu právneho zástupcu navrhovateľky zistil, že sa pridrižiava písomne podaného návrhu, ako aj jeho úprav. Na základe vyššie uvedeného žiadal, aby súd po vykonanom dokazovaní rozhodol tak, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 601103522 je neplatná. Ďalej žiadali, aby súd zaviazal odporcu na povinnosť do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľke sumu 1.008,- € s príslušenstvom, ako aj trovami konania. K veci ďalej uviedol, že by chceli poukázať na zákonné ustanovenie § 11 ods. 1 písm. d) Zákona č. 129/2010 Z.z., v zmysle ktorého poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov a v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nespráva ročná percentuálna miera nákladov (RPMN) v neprospech spotrebiteľa. V tomto prípade síce v predmetnej zmluve je uvedená RPMN vo výške 96 %, čo je v rozpore s dobrými mravmi, ďalej poukázal na to, že v skutočnosti je RPMN vo výške 300,29 %, a to vychádza z výpočtu, ktorý založili do spisu ako listinný dôkaz, pričom sa jedná o interaktívnu kalkulačku na výpočet RPMN s tým, že do tejto interaktívnej kalkulačky, keď zadali jednotlivé hodnoty, tak dostali RPMN vo výške 300,29 %, a teda aj z tohto dôvodu tvrdili, že predmetný spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Ďalej tvrdili, že navrhovateľka dostala úver vo výške 600,- € a doteraz zaplatila titulom tohto úveru sumu 1.608,- €, čo vyplýva z pripojených listinných dôkazov.

Čo sa týka dohody o zrážkach zo mzdy tak tvrdili, že predmetná dohoda je neplatná, a to z dôvodu, že sa jedná o zmluvu, ktorá je na klasickom formulárovom tlačive, takisto ako samotná spotrebiteľská zmluva. Podpísaná je v totožný deň, ako samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere a vopred takouto dohodou si odporca zabezpečoval plnenia, na ktoré podľa zákona už nemal nárok s tým, že na základe takejto dohody si odporca môže bez obmedzenia od zamestnávateľa navrhovateľky požadovať hocijaké splátky aj napriek tomu, že predmetná zmluva je bezúročná a bez poplatkov a obsahuje viacero dojednaní, ktoré sú v rozpore s ustanoveniami Občianskeho zákonníka.

Naliehavý právny záujem v zmysle § 80 písm. c) O.s.p. preukazovali v tom, že z vykonaného dokazovania vyplynulo, že predmetná istina už je preplatená a odporca si napriek tomu nárokuje na sumu až vo výške 2.216,51 € s tým, že zrážky sa prestali vykonávať len na základe vydaného predbežného opatrenia, a keďže predbežné opatrenie trvá do skončenia právoplatnosti vo veci samej, bez určenia neplatnosti takejto dohody by bolo možné dochádzať k ďalším zrážkam, a teda k ďalšiemu bezdôvodnému obohateniu.

Súd z prednesu navrhovateľky zistil, že sa pridrižiava v plnom rozsahu k výpovedi svojho právneho zástupcu a žiadala návrhu v celom rozsahu vyhovieť. K veci uviedla, že zmluva o úvere bola uzavretá na pobočke odporcu, pričom finančné prostriedky jej boli poskytnuté v hotovosti. Je pravda, že neskoršie ona porušila túto zmluvu a prestala splácať jednotlivé splátky s tým, že odporca na ňu podal trestné oznámenie, bola predvolaná na políciu a na polícii sa vtedy dozvedela, že predmetná zmluva o úvere nie je platná a informovali ju o tom, aby sa obrátila na nejakého právneho zástupcu a to aj urobila a následne podnikla tieto kroky. Následne bola dohoda o zrážkach zo mzdy doručená jej zamestnávateľovi a boli strhávané tie platby tak, ako je to vyššie uvedené.

Súd z pripojenej zmluvy o úvere zistil, že táto bola uzatvorená dňa 26.03.2013 medzi veriteľom, t.j. odporcom a dlžníčkou, t. j. navrhovateľkou. V tejto zmluve je uvedené: Veriteľ je oprávnený poskytnúť dlžníkovi úver v sume 600 EUR a dlžník sa zaväzuje zaplatiť veriteľovi túto sumu zvýšenú o príslušný poplatok vo výške 576 EUR, t. j. celkovo zaplatí čiastku 1176 EUR v jednej splátke po 1176 EUR. Celkový poplatok dlžníka spojený s úverom je tvorený súčtom úroku vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, čo predstavuje sumu vo výške 294,90 EUR a administratívnych nákladov na vypracovanie a uzatvorenie zmluvy o úvere spolu so všetkou administratívou s tým spojenou vo výške 341,10 EUR. Dlžník sa zaväzuje zaplatiť celkovú čiastku 1176 EUR, ak nie je dohodnuté inak do 18.03.2014 na účet

veriteľa špecifikovaný vo Všeobecných podmienkach poskytnutia úveru alebo v hodnosti mandatárovi. Dlžník berie na vedomie, že výška ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN) sa vypočítava v zmysle zákona a je vo výške 96,00 %.

Súd z pripojeného splátkového kalendára nazvaného Splátky a pokuty zistil, že v tomto listinnom dôkaze, ktorý bol vystavený samotným odporcom, je uvedené číslo zmluvy 601103522, teda sa jedná o zmluvu o úvere zo dňa 26.03.2013, keďže na tejto zmluve sa nachádza to isté číslo. V rámci tohto listinného dôkazu je uvedený splátkový kalendár v rozmedzí 1. splátka až 12. splátka s uvedenými dátumami splatnosti ku 18. toho ktorého mesiaca od 18.04.2013 do 18.03.2014, pričom jednotlivé splátky sú uvedené po 98,- €

Súd z prehľadu splátok na tom istom listinnom dôkaze zistil, že navrhovateľka titulom predmetnej zmluvy o úvere v období od 11.06.2014 až do 11.01.2016 zaplatila celkovú sumu 1.608,- €.

Súd z výzvy na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zistil, že navrhovateľka vyzývala odporcu na vrátenie bezdôvodného obohatenia v sume 224,- € najneskôr do 25.03.2015.

Súd z predloženej dohody o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov zistil, že táto bola uzatvorená medzi odporcom ako veriteľom a navrhovateľkou ako dlžníčkou, a to dňa 26.03.2013. V bode II. tejto dohody o zrážkach zo mzdy je uvedené: Dlžník súhlasí s tým, aby sa uspokojenie pohľadávky veriteľa sa zabezpečilo vykonaním pravidelných mesačných zrážok a aby zamestnávateľ Železnice Slovenskej republiky adresa M. R. Štefánika 295/2, Zvolen, zrážal mesačne z jeho mzdy čiastku 98,- € a uhradil danú sumu na účet veriteľa. Ako variabilný symbol je uvedené č. úverovej zmluvy uzavretej tiež dňa 26.03.2013. V bode I. bolo dohodnuté, že dlžník (vystaviteľ zmenky) vystavil vo Zvolene dňa 26.03.2013 zmenku, v ktorej sa dlžník zaviazal na rad veriteľa zaplatiť zmenkovú sumu spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a súčasne mu podľa ustanovenia § 48 Zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch vznikla v prípade omeškania povinnosť platiť zákonný sankčný úrok vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy odo dňa omeškania dlžníka.

Súd z listinného dôkazu, a to potvrdenia Železníc Slovenskej republiky Bratislava zistil, že toto potvrdenie je zo dňa 10.02.2015. Týmto potvrdením zamestnávateľ navrhovateľky potvrdil, že navrhovateľke je zo mzdy vykonávaná zrážka na Pohotovosť, variabilný symbol je 601103522, od mája 2014.

Súd ďalej zo žiadosti o zrážkach zo mzdy zistil, že táto žiadosť bola urobená dňa 12.05.2014 zo strany odporcu a adresovaná Železnicám SR Bratislava. V tejto žiadosti je uvedené, že dňa 26.03.2013 uzatvorila ich spoločnosť s ich zamestnankyňou, t. j. navrhovateľkou, zmluvu o úvere, na základe ktorej bola povinná splácať poskytnutý úver a na zabezpečenie jeho splatenia vystavila dňa 21.04.2014 vlastnú zmenku, v ktorej sa ako dlžník zaviazala na rad ich spoločnosti ako svojmu veriteľovi zaplatiť zmenkovú sumu 1.421,87 € spolu so zmenkovým úrokom vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy od 10.03.2014 a súčasne podľa ustanovenia § 48 Zákona č. 191/1950 Zb. o zmenkách a šekoch vznikla v prípade omeškania povinnosť platiť zákonný úrok vo výške 6 % ročne z dlžnej sumy od 28.04.2014. S dlžníčkou, t. j. navrhovateľkou uzatvorila ich spoločnosť v zmysle § 551 Občianskeho zákonníka aj dohodu o zrážkach zo mzdy, ktorú zaslali v prílohe. Vzhľadom na to, že dlžník neplní svoje záväzky voči spoločnosti, využívajú svoje právo a žiadali zamestnávateľa, aby vykonával zrážky zo mzdy dlžníka mesačne podľa dohody o zrážkach zo mzdy a zasielal ich na účet ich spoločnosti vedený v Q. M., a.s. až do úplného uhradenia dlhu. Dlžník z celkovej dlžnej sumy splatil 0,- €. Výšku mesačných splátok upravuje dohoda o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov až do úplného splatenia dlhu, ktorý k dnešnému dňu predstavuje súčet neuhradenej zmenkovej sumy, zmenkového úroku vo výške 0,25 % denne zo zmenkovej sumy a zákonného úroku vo výške 6 % ročne v celkovej výške 1.649,10 €. O výške zmenkových a zákonných úrokov, ktoré medzičasom vznikajú a ktorých konečná výška bude známa až dňom doplatenia istiny s poplatkom budú zamestnávateľa informovať v žiadosti o úhradu úrokov z omeškania, kde zároveň budú zamestnávateľa žiadať o odvedenie tejto čiastky na vyššie uvedený účet, čím bude zabezpečené úplné uhradenie celej pohľadávky.

Súd ďalej z ďalšieho listinného dôkazu označeného ako výzva na vrátenie plnenia prijatého bez právneho dôvodu zistil, že navrhovateľka prostredníctvom svojho právneho zástupcu vyzývala odporcu podaním zo dňa 04.03.2016 o bezodkladné vrátenie sumy 784,- € najneskôr do 09.03.2016.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení platnom ku dňu uzatvorenia zmluvy, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 toho istého zákona, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 5 toho istého zákona, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 54 ods. 1 toho istého zákona, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 toho istého zákona, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 551 ods. 1 toho istého zákona, uspokojenie pohľadávky možno zabezpečiť písomnou dohodou medzi veriteľom a dlžníkom o zrážkach zo mzdy; zrážky zo mzdy nesmú byť väčšie, než by boli zrážky pri výkone rozhodnutia.

Podľa § 551 ods. 2 toho istého zákona, proti platiteľovi mzdy nadobúda veriteľ právo na výplatu zrážok okamihom, keď sa platiteľovi dohoda predložila.

Podľa § 551 ods. 3 toho istého zákona, ustanovenia odsekov 1 a 2 platia aj pre iné príjmy, s ktorými sa pri výkone rozhodnutia nakladá ako so mzdou.

Podľa ustanovenia § 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka, právny úkon sa musí urobiť slobodne a vážne, určite a zrozumiteľne; inak je neplatný.

Podľa § 80 písm. c) Občianskeho súdneho poriadku, návrhom na začatie konania možno uplatniť, aby sa rozhodlo najmä o určení, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je, ak je na tom naliehavý právny záujem.

Podľa § 9 ods. 1 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia predmetnej zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa § 9 ods. 2 písm. k) toho istého zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b) toho istého zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y).

Podľa § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. Bezodôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný

platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Z výsledkov vykonaného dokazovania má súd preukázané, že v danom prípade je naliehavý právny záujem navrhovateľky preukázaný tým, že odporca reálne uskutočnil realizáciu zabezpečovacieho prostriedku, čím dochádzalo a mohlo by aj v budúcnosti dochádzať bez právneho dôvodu (akéhokoľvek rozhodnutia súdu alebo inej inštancie) k zásahu do majetkovej sféry navrhovateľky, pričom jej zamestnávateľ bude musieť rešpektovať uzatvorenú dohodu vykonávať zrážky zo mzdy a odporca sa tak môže na jej úrok bezdôvodne obohacovať. Tento stav bol iba dočasne pozastavený vydaním predbežného opatrenia, predmetom ktorého je len časovo obmedzený (do meritórneho rozhodnutia vo veci) zákaz výkonu zrážok zo mzdy navrhovateľky. Navrhovateľka sa iným spôsobom ako takýmto návrhom na súde zmeny tohto stavu nemôže domôcť. Vychádzajúc z ustanovenia § 80 písm. c) O.s.p. teda súd hodnotil, že navrhovateľka preukázala naliehavosť právneho záujmu na určovacej žalobe, ktorou má súd určiť, či tu právny vzťah alebo právo je, alebo nie je.

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že navrhovateľka s odporcom uzatvorila dňa 26.03.2013 vyššie uvedenú zmluvu o úvere a zároveň v ten istý deň uzatvorila navrhovateľka s odporcom dohodu o zrážkach zo mzdy a z iných príjmov, ktorá bezprostredne súvisí s predmetnou zmluvou o úvere, ktorá bola uzatvorená podľa § 551 Občianskeho zákonníka, podľa ktorej navrhovateľka súhlasila, aby jej boli vykonávané zrážky zo mzdy.

Uzatvorením dohody o zrážkach zo mzdy je spotrebiteľ nútený kedykoľvek počas platnosti zmluvy strpieť vykonávanie zrážok zo mzdy na úhradu pohľadávky veriteľa vyčíslenej zamestnávateľovi bez súdnej kontroly uplatnenej veriteľom na základe neprijateľných klauzúl, resp. bez možnosti spotrebiteľa zamedziť ich vykonávanie v rozsahu uplatnenom z neprijateľných zmluvných podmienok.

Na základe vykonaného dokazovania vyplynulo, že dohoda o zrážkach zo mzdy nebola medzi účastníkmi zmluvného vzťahu dojednaná individuálne, ale je formulárove vopred pripravená odporcom a ktorej obsah nemala navrhovateľka možnosť individuálne ovplyvniť.

S poukazom na vyššie uvedené skutočnosti súd dospel k záveru, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi navrhovateľkou a odporcom, ktorá zabezpečovala peňažné plnenie zo zmluvy o úvere, obsahuje neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že navrhovateľka ako spotrebiteľka bola nútená dohodu vo vzťahu k odporcovi ako veriteľovi akceptovať a podpisom tejto dohody sa navrhovateľka dobrovoľne podrobila vykonávaniu zrážok bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú uplatňované veriteľom z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Nakoľko uvedený zabezpečovací inštitút umožňuje dodávateľovi siahnuť na majetkové práva spotrebiteľa aj za predpokladu, že si uvedené nároky uplatňuje z neprijateľných klauzúl, resp. neplatných právnych úkonov, súd je toho názoru, že to spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa, ktorý je povinný sa takémuto konaniu dodávateľa podriaďiť bez predchádzajúcej súdnej kontroly, prípadne neprijateľných klauzúl uplatneného nároku dodávateľa a z uvedeného dôvodu súd dohodu o zrážkach zo mzdy vyhodnotil za neprijateľnú a tým aj neplatnú zmluvnú podmienku v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka a návrhu v plnom rozsahu vyhovel a určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy č. 601103522 je neplatná.

Súd vyhovel návrhu navrhovateľky aj v druhej časti výroku a zaviazal odporcu na povinnosť zaplatiť navrhovateľke sumu vo výške 1.008,- € s príslušenstvom tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, a to z týchto dôvodov:

Súd na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že predmetná zmluva o úvere zo dňa 26.03.2013 je zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení účinnom ku dňu podpisu zmluvy. Zo znenia § 1 ods. 2 predmetného zákona vyplýva, že spotrebiteľským úverom pre účely tohto zákona je aj dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky ako tomu bolo aj v tomto prípade, keď odporca poskytol navrhovateľke peňažné prostriedky ich reálnym odovzdaním v hotovosti. Navrhovateľka vystupovala v danom zmluvnom vzťahu ako spotrebiteľ - fyzický osoba, ktorej bol ponúknutý spotrebiteľský úver na iný účel, ako na výkon zamestnania,

povolania alebo podnikania a odporca vystupoval ako právnická osoba, ktorá ponúka a poskytuje spotrebiteľské úvery vrámci svojej podnikateľskej činnosti. Predmetná zmluva bola pripravená vopred na formulári bez možnosti navrhovateľky ako spotrebiteľky, zasiahnuť do znenia jej obsahu, t. j. do vzájomných práv a povinností účastníkov zmluvy. Súd preto ex offo podrobil daný zmluvný vzťah prieskumu a zisťoval, či zmluva obsahuje všetky predpísané náležitosti v zmysle Zákona č. 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy s tým, že súd dospel k záveru, že predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahovala všetky náležitosti v súlade s § 9 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách v stave účinnom ku dňu podpísania zmluvy, a to konkrétne podmienku podľa § 9 ods. 2 písm. k) predmetného zákona, a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov.

Súd teda dospel k záveru, že zmluva neobsahuje rozčlenenie splátok úveru tak, aby bolo zrejmé, aká čiastka z celkovej výšky splátky predstavuje istinu, úrok a iné poplatky. Je nepostačujúce uviesť len celkovú výšku splátky.

Súd pri výklade predmetnej náležitosti aplikoval tzv. legálny výklad (dôvodová správa) k predmetnému ustanoveniu. Zákonodarca v nej bližšie špecifikoval svoj úmysel a to, že spotrebiteľ musí byť zrozumiteľne informovaný v akých termínoch, resp. kedy, v akej výške a ako dlho je povinný plniť si povinnosti (splácať istinu, úroky a iné poplatky) vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Z uvedeného plynie, že každý z atribútov vyjadrených v zákone slovami suma, počet a termíny splátok, sa viaže ku každej z tam uvedených zložiek spotrebiteľského úveru majúceho sa v konečnom dôsledku zaplatiť, teda ako k istine, tak i k úrokom a tiež k prípadným poplatkom. Takýto rozpis splátok úveru v zmluve absentuje.

Pokiaľ sa aj v zmluve o spotrebiteľskom úvere konštatovalo, že termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru je dátum 18.03.2014, navrhovateľka súčasne súdu predložila rozpis splátok, ktorý jej bol predložený spolu so zmluvou, z ktorého vyplýva, že účastníci zmluvy sa zároveň dojednali na splácaní predmetného úveru splátkami v celkovom počte 12 splátok s výškou mesačnej splátky 98,- €. Uvedená skutočnosť musí však v zmysle § 9 ods. 2 písm. k) ako obligatórna náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere nachádzať pred podpisom zmluvných strán na zmluve, nemôže tvoriť len jej prílohu. Pokiaľ si odporca s navrhovateľkou dojednal konkrétne splátky predmetného úveru, tieto mali tvoriť obsah zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Vzhľadom na to, že uvedená zmluva neobsahovala zákonné ustanovenia § 9 ods. 2 písm. k), je to jedným z dôvodov, pre ktorý je predmetný poskytnutý úver v súlade s § 11 ods. 1 písm. b) Zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení iných zákonov v platnom znení, bezúročný a bez poplatkov.

Z vyššie uvedených dôvodov je správne tvrdenie navrhovateľky, že odporca nadobudol rozdiel medzi sumou, ktorú navrhovateľka za poskytnutý úver zaplatila (spolu 1.608,- €) a sumou, ktorá jej bola zo strany odporcu poskytnutá (600,- €) bez právneho dôvodu, preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľke bezdôvodné obohatenie vo výške uvedenej vo výroku tohto rozhodnutia, t.j. vo výške 1.008,- €, čo predstavuje výšku rozdielu medzi výškou zaplateného úveru a poskytnutým úverom.

Navrhovateľka požadovala od odporcu zaplataenie úroku z omeškania, nakoľko sa odporca dostal do omeškania so zaplataením svojho splatného peňažného záväzku. Súd priznal navrhovateľke úrok z omeškania zo žalovaných súm tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia, odo dňa nasledujúceho po márnom uplynutí lehoty na plnenie stanovenej vo výzvach, ktoré adresovala navrhovateľka odporcovi. Úrok z omeškania súd priznal v zákonnej výške v súlade s ustanovením § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka s poukazom na § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z..

O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 1 O.s.p., a keďže navrhovateľka bola v konaní úspešná, mala nárok na účelne vynaložené trovy konania. Súd považoval za účelne vynaložené trovy konania trovy právneho zastúpenia v celkovej výške 715,91 €. Pri výpočte trov právneho zastúpenia súd aplikoval zákonné ustanovenia § 9 ods. 1, § 13a ods. 1, § 13a ods. 2, § 11 ods. 1 a § 13 ods. 3 Vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb. Základná sadzba

71,17 €, t. j. 64,53 €, čo je 1/13 výpočtového základu za r. 2015 + 6,64 €, t.j. 1/3 zo sumy 19,92 € (základná sadzba z hodnoty 224,- €). Režijný paušál (RP): rok 2015 8,39 €, rok 2016 8,58 €.

Úkony právnej služby

1. úkon - prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom zo dňa 25.02.2015 vo výške 71,17 € + RP 8,39 €.

2. úkon - podanie návrhu na začatie konania zo dňa 28.03.2015 vo výške 71,17 € + RP 8,39 €

3. úkon - podanie návrhu na nariadenie predbežného opatrenia zo dňa 11.09.2015 1/2 zo 71,17 € + RP 8,39 €,

4. úkon - podanie odvolania voči uzneseniu OS Zvolen zo dňa 21.10.2015 1/2 zo 71,17 € + RP 8,39 €,

5. úkon - účasť na pojednávaní pred OS Zvolen dňa 19.05.2016 vo výške 71,17 € + RP 8,58 €, čo dáva dokopy sumu 318,43 €.

Ďalej tieto trovy pozostávajú z hotových výdavkov:

- strata času za účasť na pojednávaní konanom dňa 19.05.2016 (§ 17 ods. 1 vyhlášky)

165 min. cesta Košice - Zvolen,

165 min. cesta Zvolen - Košice,

za každú začatú polhodinu 12 x 14,30 € = 171,60 €;

- cestovné: PHM + paušálna náhrada za cestu na pojednávanie z Košíc do Zvolena a späť dňa 19.05.2016 v celkovej výške 106,56 € osobným mot. vozidlo Opel astra, spotreba 6,20 l/100 km, 418 km, 1,160 € cena benzínu = 30,06 € x 0,183 €, celková suma na náhradu 106,56 €.

Keďže právny zástupca navrhovateľky je platiteľom DPH, priznané trovy právneho zastúpenia tvoria dokopy sumu 596,59 € + 20 % DPH, čo predstavuje priznaného trovy právneho zastúpenia vo výške 715,91 €.

Súd zároveň rozhodol o povinnosti zaplatiť zo strany odporcu Slovenskej republiky na účet Okresného súdu Zvolen súdny poplatok vo výške 159,50 €, nakoľko navrhovateľka bola oslobodená od platenia súdneho poplatku a odporca bol v konaní neúspešný s tým, že súdny poplatok bol vypočítaný ako 6 % z priznanej sumy 1.008,- €, čo predstavuje 60,- € podľa položky č. 1 písm. a) Zákona o súdnych poplatkoch a za 2. výrok ohľadne určenia neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy podľa položky č. 1 písm. b) vo výške 99,50 €.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15-tich dní odo dňa jeho doručenia, prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Banskej Bystrici, písomne v dvoch vyhotoveniach (§ 204 ods. 1 práv veta O.s.p.).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.). Pokiaľ zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje ďalšie náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3 O.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (Zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti - Exekučný poriadok a o zmene a doplnení ďalších zákonov, v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia (§ 251 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p. t.j.

1. sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

2. ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,

3. účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
 4. v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
 5. sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
 6. účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
 7. rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát,
 8. súd prvého stupňa nesprávne vec právne posúdil, tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav,
 9. sa rozhodlo bez návrhu, nejde o rozhodnutie vo veci samej a dôvody, pre ktoré bolo vydané, zanikli alebo ak také dôvody neexistovali,
 10. bol odvolacím súdom schválený zmier,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
 - c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
 - d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
 - e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.), t.j.
 1. sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,
 2. má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,
 3. odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4 O.s.p.,
 4. ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa,
 - f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).